

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 47. Collegium Cisterciensium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Fratrum Prædicatorum Minorumve, qui a Sæcul. XIII.
pud nos transibunt, & quos nec vidimus A.C. 1246.
unquam nec postea videbimus. In templum
 S. Albani, ubi Archidiaconus ex more
 suam synodum habebat, aliqui Fratres
 Prædicatores venerant, quorum unus
 imperiosa voce silentium petebat, ut sua
 concio audiretur. Sed Archidiaconus
 eum repressit, hunc agendi modum appel-
 lans novitatem, dicensque, se insistere
 veteri consuetudini, per quam suo quis-
 que Sacerdoti Christiano ritu aperire se
 debeat: quod ut probaret, concilii Late-
 ranensis sub Innocentio tertio an. 1215
 celebrati canonem recitavit.

§. XLVII.

Collegium Cisterciensium.

Præterea Religiosi Mendicantes despi-
 catui habebant monachos tanquam ru-
 des: quod etiam Doctores profani, præ-
 cipue Leguleji, & Juris Canonici Profes-
 sores faciebant. Ab hac vituperatione
 tutum se redditurus Stephanus Lexinto-
 nius Abbas Clarævallensis, Parisiis do-
 mum condere statuit, ubi monachi Ci-
 sterciensis scientiis operam navarent.
 Erat Anglus e nobili & jam tum perin-
 signi profapia, habebatque tres fratres
 præclaris fungentes muneribus, inter al-
 ios Henricum, postea Episcopum Lincol-

Matth. Par.
an. 1249.
p. 665.
Duboulaï
to. 3. p. 184.
Dubois to. 2.
p. 436.

Sæcul. XIII. niensem. Stephanus Lexintonius Pa-
A.C. 1246. risis litteras discens S. Edmundo post-

Neustria pia
 p. 686.

Dubrevil.
 p. 625.

Ibid. p. 665.

hæc Archiepiscopo Cantuariensi operam dedit, quo auctore Ordinem Cisterciensium ingressus est. Postquam in Anglia Abbatiam obtinuit, ad Sabiniacensem in Normannia sitam an. 1229, deinde ad Clarævallensem vocatus est an. 1242. Biennio post a Papa Innocentio quarto impetravit, ut sibi Parisiis pro juvenibus sui Ordinis monachis erigere Collegium liceret: tum a Canonicis Nostræ Domine quinque jugera & dimidiam vinearum partem prope S. Victoris acquisivit, ac postea ad Abbatis & Religiosorum arbitrium cum fundis ab Abbacia paulo longius sitis in loco, qui Carduetum dicitur, commutavit. Hæc permutatio facta est anno 1246. Et talem originem habuit Cisterciense Collegium Universitatis Parisiensis antiquissimum.

Non id cæteri probabant monachi: vide, quid Matthæus Paris priscus Benedictinus de illo dicat! *Ambitiosa hæc ætas parvi pendit Religiosos inclusos, & fortunis evertere conatur: atque ita Ordinis monastici disciplina est quodammodo remissior ob hujus sæculi malitiam. Nec enim videmus, hanc institutionem (de collegiis loquitur) originem suam e regula S. Benedicti trahere, quem S. Gregorius spiritum Dei habuisse testatur. Contra legimus, ill-*
 lurs

lum reliquisse litterarum studia, ut in ere-
 mum se abderet. Sic Matthæus Paris. Et
 verum est, monachos primitivam institu-
 ti sui rationem sequentes vitam duxisse
 in solitudine ac silentio, precibus & labo-
 re manuum occupatos. Hoc autem
 sæculo contemptu laborabant, quod ma-
 jor eorum pars in otium ac mollitiam
 prolapsa esset.

Sæcul. XIII.
 A.C. 1246.

Sup. Lib.
 XXXII.
 §. 13.

§. XLVIII.

Ecclesia Danica.

Papa Innocentius hoc anno Fratri Si-
 moni Arvernienfi Ordinis Minorum
 in mandatis dedit, ut in duos Daniæ E-
 piscopos inquireret. Prior erat Roschil-
 diensis, de quo Rex Ericus apud Papam
 conquestus fuerat, quod, cum eum con-
 stituisset suum Cancellarium, atque in eo
 fiduciam posuisset suam, ingratiſſimum
 expertus esset; & quod hic Præful expi-
 lato Regno, ac conspiratione in ipsius vi-
 tam inita remotam in regionem abiisset.
 Papa igitur Fratrem Simonem hæc fa-
 cta accurate perquirere jubet. *Eorum*
notitiam, inquit, nobis per litteras tuo sigil-
lo munitas dabis, ut possimus agere, quod
coram Deo æquum censebimus. Dabat 21
 Julii 1246.

Vading.
 1246. n. 7.
 Rayn. n. 36.

Alterum mandatum nono Novem-
 bris edidit, in quo sic loquitur: *Ut com-*
perimus, Ottoniensis Ecclesie viduæ Præpo-
situs

Vading. n. 8.